

Ζεστό υποκριτικό κλίμα επί σκηνής

> «Το άνθος του κάκτου» των Πιέρ Μπαριγιέ και Ζαν-Πιέρ Γκρεντί από τον ΘΟΚ

Οταν ο Χρίστος Ζάνος σκηνοθετεί στο ελεύθερο θέατρο, ανεβάζει Παπαδιαμάντη και Βιζυινό. Στον ΘΟΚ για δεύτερη φορά του τυχαίνει γαλλική κωμωδία. Στην πρώτη, στον «Κύριο Αμιγκάρ» το χιούμορ ήταν ανάμικτο με γερή δόση δραματικότητας και φινέτσα - με βαθύ ουμανισμό. Ως καλλιτέχνης που έχει τον Παπαδιαμάντη και τον Βιζυινό στην καρδιά του, ο Ζάνος αγάπησε στο έργο τη δραματική και ουμανιστική του πλευρά και μετά προχώρησε στην κομψή κωμωδία.

«Το άνθος του κάκτου» είναι πολύ ελαφρότερο θεατρικό οικοδόμημα, δεν επιβαρύνεται με κανένα στοιχείο που να μην μπορεί να χαρακτηριστεί ως κωμικό. Το συγγραφικό δίδυμο Πιέρ Μπαριγιέ -Ζαν-Πιέρ Γκρεντί χρησιμοποιεί μόνο κωμικά υλικά παρ' ότι διαπραγματεύεται θέματα όπως μοναξιά, ερωτική προδοσία, ακόμα και αυτοκτονία. Το γλωσσικό χιούμορ δεν συμπυκνώνεται σε εκρηκτικές ατάκες, αλλά απλώνεται με λεπτό στρώμα πάνω στην επιφάνεια όλου του έργου. Αν στις αγγλικές κωμωδίες καταστάσεων οι ανθρώπινοι τύποι πρέπει να είναι αυτόματα αναγνωρίσιμοι (π.χ., κουτσομπόλα γεροντοκόρη γειτόνισσα, ηλίθιος αστυνομικός, κτλ.), έτσι ώστε οι συγγραφείς να μην χάνουν χρόνο στη σκιαγράφηση χαρακτήρων εις βάρος του τρεχαλητού και των παρεξηγήσεων, στις γαλλικές κωμωδίες τύπου του «Ανθους» οι χαρακτήρες σκισαίνονται με λεπτές και γρήγορες υποκριτικές πινελιές μπροστά στα μάτια μας και οι παρεξηγήσεις και οι κωμικές καταστάσεις δεν εξευτελίζουν τα μπλεγμένα σ' αυτά πρόσωπα, δεν τα τιμωρούν ή τα καταδικάζουν. Αυτά τα χαρακτηριστικά προκάλεσαν τη ζεστή συμπάθεια του σκηνοθέτη και της ομάδας των συνδημιουργών του προς το υλικό που είχαν στα χέρια τους.

Εξάλλου η παράσταση του ΘΟΚ ενσωματώνει τέτοια στοιχεία γαλλικής κουλτούρας, όπως τα γνωστά και αγαπημένα chansons σε ζωντανή εκτέλεση από τους πρωταγωνιστές της παράστασης και με ζωντανή συνοδεία από τον Σάββα Σάββα ενισχύοντας έτσι τη συμπάθεια του κοινού προς το δρώμενο. Οι τετράδα των πρωταγωνιστών απέδειξε ότι, παρόλο που αποτελείται από πολύ διαφορετικές υποκριτικές προσωπικότητες, είναι ικανή να συντονιστεί υφολογικά, να υιοθετήσει το ανάλαφρο παίξιμο, να δημιουργήσει ζεστό κλίμα στη σκηνή, να μην παρασύρει στην εκμαίευση των προσωπικών αντιδράσεων γέλιου από το κοι-

νό, αλλά να στοχεύει στη διατήρηση του ελαφρού και ζεστού χαμόγελου στα πρόσωπα των θεατών σ' όλη τη διάρκεια του έργου.

Ο Αντρέας Τσέλεπος, με τις δύο εμφανίσεις του στις φετινές παραγωγές του ΘΟΚ, τη δεύτερη τόσο διαφορετική από την πρώτη, δείχνει έτοιμος να καλύψει κάποιες ουσιαστικές ανάγκες του θιάσου. Δε διεκδικεί την ιδιαίτερη προσοχή του κοινού, καταλαμβάνει όμως το μερίδιο που του αναλογεί με αξιοπρέπεια. Ο Ανδρέας Τσουρής διαφοροποιεί την προσωπική του κωμική μανιέρα για να μην εξέχει από τις στιλιστικές προδιαγραφές της παράστασης. Το σημαντικό είναι ότι η συμμετρική δομή του έργου με

δύο ζευγάρια σε εναλλασσόμενους συνδυασμούς τηρείται χάριν στην συντονισμένη προσπάθεια των δύο ανδρών πρωταγωνιστών να παίξουν από τη θέση των παρτενέρ για τις δύο γυναίκες πρωταγωνίστριες. Η Μάρα Κωνσταντίνου και η Θέα Χριστοδουλίδου κάνουν και οι δύο ωραία σόλο, πάντα στα πλαίσια του τετραμερούς συντονισμού. Η Τόνια της Μάρας Κωνσταντίνου χαριτωμένη, αυθόρμητη, ανάλαφρη, ίσως να ξεκινά με αφετηρία τη δουλειά της Γκόλντι Χων στην παλιά ομώνυμη αμερικανική ταινία, αλλά συνεχίζει αυτόνομα. Η Θέα Χριστοδουλίδου, μετά από αρκετά άγονα χρόνια, ανθίζει στο ρόλο της Στεφανίας συμπτωματικά διαγράφοντας

όμοια με την ηρώδα της πορεία.

Από τους εκτός κεντρικής τετράδας ρόλους ξεχωρίζει αισθητά η Έλενα Ευσταθίου. Και επειδή ο κωμικός έντονος ρόλος της στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στα κοστούμια, ας αναφέρουμε την εντυπωσιακή ενδυματολογική δουλειά της Μάγιας Αγγελί, που συνδυάζει στιλιστική ευαισθησία, χιούμορ, δημιουργικότητα.

Στις «άκρες» της παράστασης, η κωμική υπερβολή επιτρέπεται, αλλά τα υποκριτικά κλισέ που συναντάμε στο παίξιμο των Μιχάλη Μουστάκα, Γιώργου Μουαΐμη και Ερμίνας Κυριαζή θα μπορούσαν να λείπουν.

NONA ΜΟΛΕΣΚΗ

Μετάφραση/Διασκευή: Μιμή Ντενίση.

Σκηνοθεσία: Χρίστος Ζάνος. Σκηνικά-Κοστούμια: Μάγια Αγγελί. Μουσική: Σάββας Σάββα. Σχεδιασμός φωτισμών: Γιώργος Κουκουμάς, Σταύρος Ευλαμπίου. Παίζουν: Μάρα Κωνσταντίνου, Ανδρέας Τσέλεπος, Σάββας Σάββα, Θέα Χριστοδουλίδου, Έλενα Ευσταθίου, Ανδρέας Τσουρής, Μιχάλης Μουστάκας, Γιώργος Μουαΐμη, Ερμίνια Κυριαζή.